

EVROPSKÝ PARLAMENT

2004

2009

Dokument ze zasedání

A6-0133/2009

13. 3. 2009

ZPRÁVA

o vývoji vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty
v rámci Lisabonské smlouvy
(2008/2120(INI))

Výbor pro ústavní záležitosti

Zpravodaj: Elmar Brok

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ.....	9
STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI	12
STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ.....	15
VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU	17

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o vývoji vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v rámci Lisabonské smlouvy (2008/2120(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Protokol o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii připojený k Amsterodamské smlouvě,
- s ohledem na Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality připojený k Amsterodamské smlouvě,
- s ohledem na Lisabonskou smlouvu, a zejména na článek 12 Smlouvy o Evropské unii,
- s ohledem na Protokol o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii připojený k Lisabonské smlouvě, a zejména na článek 9 tohoto protokolu,
- s ohledem na Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality připojený k Lisabonské smlouvě,
- s ohledem na své usnesení ze dne 7. února 2002 o vztazích mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v procesu evropské integrace¹,
- s ohledem na zásady spolupráce mezi vládami a parlamenty v otázkách Společenství (doporučené minimální standardy) ze dne 27. ledna 2003 („kodaňské parlamentní zásady“)² přijaté na 28. zasedání Konference výborů parlamentů Evropské unie pro záležitosti Společenství a evropské záležitosti (COSAC),
- s ohledem na zásady spolupráce mezi parlamenty v Evropské unii ze dne 21. června 2008³,
- s ohledem na závěry 40. zasedání konference COSAC konaného dne 4. listopadu 2008 v Paříži, a zejména bod 1 těchto závěrů,
- s ohledem na zprávu podvýboru irského parlamentu pro budoucnost Irska v Evropské unii z listopadu 2008, a zejména na body shrnutí č. 29–37, v nichž je požadováno výrazné posílení parlamentní kontroly národních vlád jako členů Rady,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a stanoviska Výboru pro zahraniční

¹ Přijato na základě zprávy Výboru pro ústavní záležitosti A5-0023/2002 (Napolitanova zpráva) (Úř. věst. C 284 E, 21.11.2002, s. 322).

² Úř. věst. C 154, 2.7.2003, s. 1.

³ Přepřelované znění schválené Konferencí předsedů parlamentů Evropské unie na jejím zasedání ve dnech 20.–21. června 2008 v Lisabonu.

věci a Výboru pro rozvoj (A6-0133/2009),

- A. vzhledem k tomu, že poslední usnesení Evropského parlamentu ve věci vztahů s vnitrostátními parlamenty pochází z roku 2002, a je proto načase znovu zhodnotit situaci,
- B. vzhledem k tomu, že občané jsou na úrovni Unie bezprostředně zastoupeni v Evropském parlamentu a že členské státy jsou zastoupeny v Radě jednotlivými vládami, které jsou demokraticky odpovědné svým vnitrostátním parlamentům (viz čl. 10 odst. 2 Smlouvy o EU ve znění Lisabonské smlouvy); proto se nezbytná parlamentarizace Evropské unie musí opírat o dva základní pilíře – za prvé o rozšíření pravomocí Evropského parlamentu ve vztahu ke všem rozhodnutím Unie a za druhé o posílení pravomocí vnitrostátních parlamentů vůči jejich vládám,
- C. vzhledem k tomu, že v rámci Evropského konventu probíhala vynikající spolupráce mezi zástupci vnitrostátních parlamentů a zástupci Evropského parlamentu a také mezi zástupci Evropského parlamentu a zástupci parlamentů přistupujících zemí,
- D. vzhledem k tomu, že se v rámci fáze reflexe osvědčilo pořádání společných zasedání parlamentů věnovaných určitým tématům, a tohoto postupu lze tedy využít i v případě svolávání nového konventu nebo při podobných příležitostech,
- E. vzhledem k tomu, že v posledních letech se vztahy mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty zlepšily a rozšířily a že na úrovni parlamentů jako celků i na úrovni parlamentních výborů probíhá stále více činností,
- F. vzhledem k tomu, že v dalším rozvoji vztahů by měly být zohledněny konkrétní přednosti a nedostatky stávajících postupů,
- G. vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva přiznává vnitrostátním parlamentům nové pravomoci, zejména s ohledem na zásadu subsidiarity, a vede je k tomu, aby se již v počáteční fázi aktivně zapojily do vytváření politik na úrovni EU,
- H. vzhledem k tomu, že všechny podoby meziparlamentní spolupráce by měly naplňovat dvě hlavní zásady, jimiž jsou zvyšování účinnosti a parlamentní demokratizace,
- I. vzhledem k tomu, že prvotním úkolem a funkcí Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů je podílet se na legislativním rozhodování a kontrolovat politická rozhodnutí na příslušné – vnitrostátní či evropské – úrovni; vzhledem k tomu, že úzká spolupráce ve prospěch obecného zájmu tedy není nadbytečná, zejména pokud jde o provádění práva EU do vnitrostátních předpisů,
- J. vzhledem k tomu, že je vhodné formulovat politické zásady, na jejichž základě budou moci zástupci a orgány Evropského parlamentu určovat svou další činnost, pokud jde o vztahy s vnitrostátními parlamenty a o provádění ustanovení Lisabonské smlouvy, jež upravují činnost vnitrostátních parlamentů,

Přínos Lisabonské smlouvy pro rozvoj vztahů

1. vítá úkoly a pravomoci svěřené vnitrostátním parlamentům Lisabonskou smlouvou – jež je „smlouvou parlamentů“ –, které posilují jejich úlohu v politických procesech Evropské unie; domnívá se, že tyto nové pravomoci lze rozdělit do tří skupin:

získávat informace o:

- hodnocení politik prováděných v oblasti svobody, bezpečnosti a práva,
- činnosti stálého výboru pro vnitřní bezpečnost,
- návrzích na změny smluv,
- žádostech o členství v Unii,
- zjednodušeném postupu změny Smlouvy (šest měsíců předem),
- návrzích doplňkových opatření ke Smlouvě,

aktivně se účastnit na:

- řádném fungování Unie (obecné ustanovení),
- dohledu nad Europol a Eurojustem spolu s Evropským parlamentem,
- dohodách o změně Smlouvy,

podávat námitky proti:

- předpisům, které nejsou v souladu se zásadou subsidiarity, a to prostřednictvím postupů „žluté karty“ a „oranžové karty“,
- změnám Smlouvy zjednodušeným postupem,
- opatřením soudní spolupráce v občanskoprávních věcech (rodinné právo),
- porušení zásady subsidiarity, a to prostřednictvím žaloby u Soudního dvora (umožňují-li to vnitrostátní předpisy);

Současné vztahy

2. s uspokojením konstatuje, že jeho vztahy s vnitrostátními parlamenty a jejich poslanci se v posledních letech rozvíjely velice příznivě, i když prozatím ne v takové míře, jak by bylo třeba, a to zejména prostřednictvím následujících forem společných činností:
 - společná parlamentní zasedání k horizontálním tématům, která přesahují příslušnost jednoho výboru,
 - pravidelné společné schůze výborů nejméně dvakrát za pololetí,
 - meziparlamentní schůzky na úrovni výborů ad hoc z podnětu Evropského parlamentu nebo parlamentu členského státu předsedajícího Radě,

- meziparlamentní setkání na úrovni předsedů výborů,
- spolupráce na úrovni předsedů parlamentů v rámci Konference předsedů parlamentů Evropské unie,
- návštěvy poslanců vnitrostátních parlamentů v Evropském parlamentu za účelem účasti na zasedání příslušných specializovaných výborů,
- zasedání politických skupin nebo stran na evropské úrovni, na kterých se s poslanci Evropského parlamentu setkávají politici ze všech členských států;

Budoucí vztahy

3. zastává názor, že je třeba zavést nové formy dialogu mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty před legislativní činností a po ní;
4. důrazně žádá vnitrostátní parlamenty, aby zvýšily své úsilí vedoucí k tomu, aby evropské vlády doložily, jak nakládají s prostředky z fondů EU; vyzývá vnitrostátní parlamenty, aby prověřily kvalitu posouzení dopadů na vnitrostátní úrovni a způsob, jak jednotlivé vlády provádějí právo EU ve vnitrostátních předpisech a realizují politiku EU a programy financování na úrovni státu, regionů a místních úřadů; požaduje, aby vnitrostátní parlamenty pečlivě sledovaly zprávy o národních akčních plánech podle lisabonské agendy;
5. pokládá za vhodné poskytovat vnitrostátním parlamentům podporu při posuzování návrhů právních předpisů předtím, než je projedná zákonodárny orgán Unie, stejně jako při účinném dohledu nad jejich vládami, když jednají v Radě;
6. konstatuje, že pravidelné dvoustranné společné schůze výborů za účasti příslušných specializovaných výborů a meziparlamentní schůzky na úrovni výborů ad hoc, jež se konají na pozvání Evropského parlamentu, umožňují vést dialog o předložených nebo plánovaných legislativních návrzích či politických iniciativách již v rané fázi, a proto by měly být zachovány a systematicky rozvíjeny, aby vznikla stálá síť vzájemně si odpovídajících výborů; je přesvědčen, že před těmito schůzkami nebo po jejich skončení by mohla probíhat dvoustranná jednání výborů ad hoc ke konkrétním vnitrostátním otázkám; domnívá se, že sestavením a koordinací programu činnosti specializovaných výborů s vnitrostátními parlamenty by mohla být pověřena Konference předsedů výborů;
7. konstatuje, že setkání předsedů specializovaných výborů Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů, jako např. setkání předsedů Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro ústavní záležitosti a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, jsou z důvodu omezeného počtu účastníků také nástrojem pro sdílení informací a výměnu názorů;
8. domnívá se, že k utváření evropského politického prostoru by mohly účinně přispět i jiné než výše uvedené formy spolupráce, které by měly být dále rozvíjeny a rozšiřovány;
9. v této souvislosti by uvítal inovace na úrovni vnitrostátních parlamentů, například pokud by poslanci Evropského parlamentu získali právo jednou ročně na základě pozvání

vystoupit na plenárních zasedáních vnitrostátních parlamentů, účastnit se v poradní roli zasedání výborů pro evropské záležitosti, účastnit se schůzí specializovaných výborů, pokud se na nich projednávají relevantní legislativní návrhy Evropské unie, nebo se v poradní roli účastnit zasedání příslušných politických skupin;

10. doporučuje vyčlenit dostatečné rozpočtové prostředky na pořádání schůzí specializovaných výborů s příslušnými výbory vnitrostátních parlamentů a na pořádání schůzek zpravodajů Evropského parlamentu s jejich protějšky ve vnitrostátních parlamentech a doporučuje prověřit, zda lze technicky zajistit pořádání videokonferencí mezi zpravodaji specializovaných výborů vnitrostátních parlamentů a Evropským parlamentem;
11. domnívá se, že silnější pravomoci vnitrostátních parlamentů s ohledem na dodržování zásady subsidiarity stanovené Lisabonskou smlouvou umožní posuzovat a ovlivňovat evropské právní předpisy již v rané fázi, což přispěje ke zkvalitnění legislativní činnosti a k většímu sbližování právních předpisů na úrovni EU;
12. konstatuje, že vnitrostátní parlamenty získávají poprvé přesně vymezenou úlohu v otázkách EU, která je odlišena od úlohy jejich vnitrostátních vlád, přispívá k větší demokratické kontrole a přibližuje Unii k občanům;
13. připomíná, že dohled vnitrostátních parlamentů nad vnitrostátními vládami musí být v první řadě vykonáván v souladu s příslušnými ústavními pravidly a právními předpisy;
14. zdůrazňuje, že vnitrostátní parlamenty jsou důležitými činiteli při provádění evropského práva a že je velmi důležité, aby vznikl mechanismus výměny osvědčených postupů v této oblasti;
15. konstatuje v této souvislosti, že vytvoření elektronické platformy pro výměnu informací mezi parlamenty – internetových stránek IPEX¹ – je významným krokem kupředu, neboť umožňuje sledování dokumentů EU na úrovni vnitrostátních parlamentů a na úrovni Evropského parlamentu, popř. jejich provedení v právních předpisech členských států vnitrostátními parlamenty, v reálném čase; považuje proto za nezbytné, aby měl tento systém vytvořený a provozovaný Evropským parlamentem odpovídající finanční zajištění;
16. plánuje systematictější sledování předlegislativního dialogu mezi vnitrostátními parlamenty a Komisí (tzv. Barrosova iniciativa), aby byl informován o postoji vnitrostátních parlamentů již v rané fázi legislativního procesu; vyzývá vnitrostátní parlamenty, aby svá stanoviska, která v této věci zaujmou, zpřístupnila současně i Evropskému parlamentu;
17. vítá pokrok, jehož bylo v posledních letech dosaženo, pokud jde o prohlubování spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v oblasti zahraničních věcí, bezpečnosti a obrany;
18. uznává, že vnitrostátní parlamenty hrají důležitou úlohu v informační vnitrostátní diskusi

¹ IPEX: Interparliamentary EU Information Exchange (Výměna informací mezi parlamenty EU), oficiální provoz těchto stránek byl zahájen v červenci 2006.

o společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP) a evropské bezpečnostní a obranné politice (EBOP);

19. se znepokojením opakovaně konstatuje, že odpovědnost vůči parlamentům za finanční opatření v oblasti SZBP a EBOP je nedostatečná, a že je proto nutné zlepšit spolupráci mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty s cílem zajistit demokratickou kontrolu všech aspektů těchto politik¹;
20. v zájmu zajištění soudržnosti a účinnosti a s cílem zabránit zdvojování úsilí žádá, aby bylo rozpuštěno Parlamentní shromáždění Západoevropské unie (ZEU), jakmile bude vstupem Lisabonské smlouvy v platnost toto uskupení plně a definitivně začleněno do Evropské unie;

Úloha Konference výborů parlamentů Evropské unie pro záležitosti Společenství a evropské záležitosti (COSAC)

21. zastává názor, že do budoucna se politická úloha konference COSAC musí opírat o úzkou spolupráci mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty a že konference COSAC by podle Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii připojeného k Amsterodamské smlouvě měla zůstat především fórem pro výměnu informací a diskusi o obecných politických otázkách a osvědčených postupech v oblasti dohledu nad vnitrostátními vládami²; domnívá se, že tato výměna informací a diskuse by se v neposlední řadě měla zaměřit na legislativní činnost týkající se prostoru svobody, bezpečnosti a práva a na dodržování zásady subsidiarity na úrovni Evropské unie,
22. je odhodlán beze zbytku plnit svoji úlohu, dostát svým povinnostem, jež souvisejí s činností konference COSAC, a i nadále poskytovat sekretariátu konference COSAC a zástupcům vnitrostátních parlamentů technickou podporu;
23. připomíná, že činnosti Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů v rámci konference COSAC se musí vzájemně doplňovat, nesmějí být roztříštěné a nesmějí být zneužívány z vnějšku,
24. zastává názor, že do přípravy zasedání konference COSAC a účasti na nich by měly být více zapojeny jeho specializované výbory; domnívá se, že jeho delegace by měla být vedena předsedou Výboru pro ústavní záležitosti a sestávat z předsedů a zpravodajů specializovaných výborů příslušných pro body jednání zařazené na program příslušného zasedání konference COSAC; považuje za nezbytné, aby byla o průběhu a závěrech každého zasedání konference COSAC následně informována Konference předsedů a poslanci;
25. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států.

¹ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázní a řádném finančním řízení (Úř. věst. C 139, 14. června 2006, s. 1) a čl. 28 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii.

² Viz výše zmíněné zásady spolupráce mezi vládami a parlamenty v otázkách Společenství (doporučené minimální standardy).

VYSVĚTLUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ

I. Vývoj vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty

Vztahy mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty byly až do prvních přímých voleb do Evropského parlamentu jistým způsobem „organické“, neboť členové Parlamentu byli vybíráni z řad vnitrostátních zákonodárců. S přímými volbami toto spojení odpadlo a vznikla otázka, jak by se tento vztah mohl a měl utvářet do budoucna. Po delším čase, ve kterém docházelo k jednotlivým kontaktům bez jednotícího rámce, došlo prostřednictvím Maastrichtské smlouvy poprvé k pokusu strukturovat vzájemné vztahy. Ve dvou prohlášeních k této smlouvě bylo zdůrazněno, že vnitrostátní parlamenty hrají úlohu ve vztahu k legislativní činnosti Společenství, mají být vnitrostátními vládami včas informovány o legislativních záměrech a má být podporována spolupráce mezi vnitrostátními parlamenty a Evropským parlamentem¹. Toho lze mimo jiné dosáhnout konáním pravidelných schůzek a poskytováním vzájemných úlev.

Ve stejném časovém období byla vytvořena Konference výborů pro záležitosti Společenství a evropské záležitosti vnitrostátních parlamentů (COSAC), která zasedala za účasti Evropského parlamentu každých šest měsíců, zejména za účelem výměny zkušeností a osvědčených postupů při dohledu nad vnitrostátními vládami s ohledem na otázky evropské politiky. COSAC může Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zasílat „příspěvky“, které ovšem pro zúčastněné parlamenty nejsou závazné. Účast Evropského parlamentu spočívá ve vysílání delegace o šesti poslancích, z toho dvou místopředsedů z předsednictva, kteří jsou speciálně pověřeni vztahy s vnitrostátními parlamenty.

Tento stav byl formalizován a vyzdvižen na úroveň právního ustanovení Smlouvy Protokolem o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii připojeným k Amsterodamské smlouvě. Tento protokol vede vnitrostátní parlamenty k intenzivnější účasti na činnostech Unie a vyjadřování názorů na témata, která se jich obzvlášť týkají. Za tím účelem stanoví rychlejší předávání dokumentů Komise a šestitýdenní lhůtu, během níž Rada nesmí začít s projednáváním určitého textu.

Prohlášení o budoucnosti Unie, přijaté na konferenci v Nice, předpokládalo účast vnitrostátních parlamentů na rozsáhlé debatě, která by mj. vyjasnila „úlohu vnitrostátních parlamentů v evropské architektuře“. Na základě toho byla předmětem jedné z jedenácti pracovních skupin následně vzniklého Evropského konventu úloha vnitrostátních parlamentů. Ve své závěrečné zprávě pracovní skupina uvedla, že vnitrostátní parlamenty by měly využít všechny dostupné prostředky k ovlivňování Rady prostřednictvím svých národních vlád. „Zakotvení“ Unie v členských státech bylo označeno za věc vnitrostátních parlamentů. Vztah k Evropskému parlamentu není konkurenční. Úlohy obou parlamentních úrovní jsou rozdílné, sledují však společný cíl – přiblížit Unii občanům a tímto způsobem přispět k posílení demokratické legitimacy Unie².

¹ Prohlášení 13 a 14.

² Dokument CONV 35302 ze dne 22. 10. 2002, s. 2 a 3.

V roce 2002 věnoval Evropský parlament vztahům s vnitrostátními parlamenty obsáhlou zprávu¹. V ní vyjádřil, že obavy vyjádřené ve vnitrostátních parlamentech v souvislosti s Evropskou unií vedou k nutnosti lepšího a jednoznačnějšího stanovení jejich pravomocí vůči příslušným vládám a Evropské unii. Šlo hlavně o zajištění užší a účinnější spolupráce mezi vnitrostátními parlamenty a Evropským parlamentem². Potřebná parlamentarizace Unie se měla opírat o dva pilíře: za prvé, rozšíření pravomocí Evropského parlamentu ve vztahu ke všem rozhodnutím Unie, a za druhé, posílení pravomocí vnitrostátních parlamentů vůči jejich vládám³. Co se týče praktické stránky vztahů, navrhl Evropský parlament, aby byla dále rozvíjena a systematizována spolupráce příbuzných výborů ve všech oblastech evropské integrace, mimo jiné v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky, hospodářské a měnové unie, prostoru svobody, bezpečnosti a práva a ústavních otázek⁴.

V protokolech k návrhu Ústavní smlouvy o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii a o používání zásad subsidiarity a proporcionality dostaly vnitrostátní parlamenty poprvé možnost uskutečňovat přezkum legislativních návrhů s ohledem na dodržení zásady subsidiarity, pokud na něm spolupracuje třetina parlamentů (postup „žluté karty“).

V odpovídajících protokolech k Lisabonské smlouvě, nazývané též Reformní smlouvou, byla k tomuto právu doplněna ještě možnost zablokovat legislativní návrh prostřednictvím většiny parlamentů, většiny poslanců Evropského parlamentu a většiny – 55 % – členů Rady (postup „červené karty“). Tato novinka se týká rovněž vztahu Evropského parlamentu ke vnitrostátním parlamentům, neboť Parlament musí dodržet lhůtu osmi týdnů před uzavřením projednávání návrhu a zohlednit v této lhůtě předložená odůvodněná stanoviska. Dále má těmto novým skutečnostem přizpůsobit svůj jednací řád. I když praktický význam tohoto nového uspořádání se ukáže až po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, náleží Lisabonské smlouvě nesporný „symbolický“ význam, neboť vnitrostátní parlamenty jsou v ní poprvé oficiálně uznány jako „partneři na úrovni Unie“.

II. Závěry

Jaké lze z popsaného vývoje vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty vyvodit závěry? V první řadě lze říci, že již neexistuje vzájemný antagonismus. Evropský parlament je rostoucí úloze vnitrostátních parlamentů nejen příznivě nakloněn, ale také ji aktivně podporuje. Dále zúčastněné strany uznaly, že ke zvětšení parlamentní kontroly výkonné moci jak na úrovni Unie, tak i na úrovni členských států mohou dospět pouze prostřednictvím vzájemného doplňování svého úsilí. Poslanci Evropského parlamentu a vnitrostátních parlamentů mají co do činění se stejnými ministry, ať již vystupují jako zástupci vlády nebo jako zástupci Rady ministrů. Obě strany se proto musí vyvarovat zdvojování aktivit a vzájemné rivality. Vztahy se musí konkretizovat ve spolupráci, která musí být více strukturovaná, ale přitom nemusí být více formalizovaná. Návrh usnesení, který předchází tomuto odůvodnění, obsahuje řadu praktických návrhů. Na druhé straně nesmí spolupráce mezi parlamenty přispívat ke vměšování do práv parlamentů ve vztahu k jejich rozhodovacím pravomocem. Všechny druhy spolupráce mezi parlamenty by měly být svým

¹ Usnesení ze dne 7. 2. 2002, zpráva Výboru pro ústavní záležitosti A5-0023/2002, zpravodaj Giorgio Napolitano.

² Bod 1 usnesení.

³ Bod 3 usnesení.

⁴ Bod 13 usnesení.

způsobem deliberativní, neměly by zahrnovat rozhodnutí ve vztahu ke stávajícím rozhodovacím cyklům Unie a měly by se vyznačovat vzájemným uznáním parlamentů a poslanců jako zrcadla společnosti¹.

¹ Andreas Maurer, Lisabonská smlouva: Nové možnosti a poslední trendy spolupráce mezi parlamenty, projev na výroční konferenci korespondentů Evropského střediska pro parlamentní výzkum a dokumentaci, Brusel, 9. října 2008, str. 7.

24. 2. 2009

STANOVISKO VÝBORU PRO ZAHRANIČNÍ VĚCI

pro Výbor pro ústavní záležitosti

o vývoji vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v rámci Lisabonské smlouvy
(2008/2120(INI))

Navrhovatel: Andrew Duff

NÁVRHY

Výbor pro zahraniční věci vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

- připomínáje stanovisko Výboru pro zahraniční věci ze dne 22. ledna 2008 k Lisabonské smlouvě,
- 1. vítá pokrok, kterého bylo v posledních letech dosaženo při rozvíjení spolupráce mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v oblasti zahraničních věcí, bezpečnosti a obrany;
- 2. respektuje a podporuje ústřední úlohu vnitrostátních parlamentů v otázkách národní bezpečnosti;
- 3. je přesvědčen, že Evropský parlament má významnou doplňkovou funkci při přispívání k vyvíjející se společné zahraniční a bezpečnostní politice (SZBP) a evropské bezpečnostní a obranné politice (EBOP) a k jejich kontrole, což je funkce, kterou lze rozšířit pouze posílením spolupráce s vnitrostátními parlamenty, a to na základě účinné komunikace mezi poslanci Evropského parlamentu a poslanci parlamentů jednotlivých členských států;
- 4. opakuje své znepokojení nad neodpovídající parlamentní odpovědností za způsoby financování SZBP a EBOP; naléhavě vyzývá k lepší spolupráci mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty s cílem dosáhnout demokratické kontroly všech aspektů těchto politik¹;

¹ Interinstitucionální dohoda 2006/C 139/01 a čl. 41 odst. 3 Smlouvy o EU ve znění Lisabonské smlouvy.

5. uznává, že vnitrostátní parlamenty musejí hrát důležitou úlohu při informační vnitrostátní diskusi o SZBP a EBOP;
6. konstatuje, že článek 10 protokolu č. 1 k Lisabonské smlouvě o úloze vnitrostátních parlamentů předpokládá, že COSAC může pořádat meziparlamentní konference, na nichž se jedná zejména o otázkách SZBP a EBOP;
7. zdůrazňuje, že je nezbytné, aby Parlament České republiky ratifikoval Lisabonskou smlouvu, aby se posílila pozice SZBP a zejména účast českých ozbrojených sil v zahraničních operacích; vyjadřuje politování nad tím, že tato situace jednak poškozuje postavení České republiky jakožto země předsedající Radě EU, jednak oslabuje schopnost EU vystupovat jako efektivní aktér na mezinárodní scéně;
8. s potěšením čeká na převzetí většího dílu vlastní rozpočtové a kontrolní odpovědnosti, pokud jde o SZBP a EBOP, jakmile vstoupí Lisabonská smlouva v platnost, a zejména na povolání místopředsedy/vysokého představitele k odpovědnosti;
9. v zájmu soudržnosti a efektivnosti a kvůli vyvarování se duplicitě vyzývá ke zrušení Shromáždění ZEU, jakmile bude ZEU po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost úplně a definitivně pohlcena Evropskou unií;
10. zdůrazňuje význam posílené úlohy Evropského parlamentu v Parlamentním shromáždění NATO;
11. konstatuje rostoucí počet vícestranných regionálních parlamentních fór, jako např. Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU, Evropsko-středomořského parlamentního shromáždění a Evropsko-latinskoamerického parlamentního shromáždění, a vyzývá ke komplexnímu posouzení jejich přínosu a k podpoře těchto struktur;
12. podporuje současnou praxi konání schůzí předsedů příslušných výborů vnitrostátních parlamentů a Evropského parlamentu (COFACC) každého půl roku;
13. navrhuje rozšířit stávající setkání předsedů parlamentních výborů národních parlamentů a politických skupin každého půl roku tak, aby na nich společně diskutovali se svými protějšky v Evropském parlamentu o otázkách současného a budoucího zájmu v mezinárodních záležitostech a stanovili jasné cíle v rámci konkrétních programů.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	24.2.2009
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 33 - : 4 0 : 0
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Vittorio Agnoletto, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Marco Cappato, Philip Claeys, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Klaus Hänsch, Maria Eleni Koppa, Vytautas Landsbergis, Francisco José Millán Mon, Pasqualina Napoletano, Janusz Onyszkiewicz, Ioan Mircea Pașcu, João de Deus Pinheiro, Hubert Pirker, Pierre Pribetich, Flaviu Călin Rus, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, György Schöpflin, Geoffrey Van Orden, Andrzej Wielowieyski, Zbigniew Zaleski
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Maria Badia i Cutchet, Andrew Duff, Pierre Jonckheer, Evgeni Kirilov, Alexandru Nazare, Antolín Sánchez Presedo, Jean Spautz
Náhradník(ci) (čl. 178 odst. 2) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Carlos Coelho, Pilar del Castillo Vera, Cristina Gutiérrez-Cortines, Manolis Mavrommatis, José Javier Pomés Ruiz, José Ribeiro e Castro, Ewa Tomaszewska

18. 2. 2009

STANOVISKO VÝBORU PRO ROZVOJ

pro Výbor pro ústavní záležitosti

k vývoji vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v rámci Lisabonské smlouvy
(2008/2120(INI))

Navrhovatel: Thijs Berman

NÁVRHY

Výbor pro rozvoj vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. vítá skutečnost, že demokratická kontrola ze strany vnitrostátních parlamentů založená na zásadě subsidiarity zlepší soudržnost, transparentnost a doplňkovost mezi EU a členskými státy v oblasti rozvojové spolupráce;
2. zdůrazňuje, že pro rozvojovou agendu, jejímiž hlavními cíli je odstranění chudoby a dosažení rozvojových cílů tisíciletí, bude velkým přínosem jasné rozdělení práce a koordinované úsilí na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU, jak bylo rozhodnuto v deklaraci o účinnosti pomoci přijaté fórem na vysoké úrovni pro účinnost pomoci, které se konalo v Paříži dne 2. března 2005;
3. je přesvědčen o tom, že vnitrostátní parlamenty hrají rozhodující úlohu v posilování politické legitimacy politiky EU v oblasti rozvojové spolupráce, protože koordinované úsilí vede k lepším výsledkům a účinnému využívání oficiální rozvojové pomoci;
4. zdůrazňuje, že Lisabonská smlouva umožňuje začlenění Evropského rozvojového fondu do souhrnného rozpočtu Evropské unie bez nutnosti revize Lisabonské smlouvy; je pevně přesvědčen, že dokud nedojde k začlenění ERF do rozpočtu, demokratická kontrola ERF potřebuje důslednější přístup vnitrostátních parlamentů členských států; vyzývá Radu a Komisi, aby zahrnuly ERF do souhrnného rozpočtu Evropské unie při přezkumu v polovině období v roce 2009, protože se tím zajistí transparentnost a demokratická legitimita důležité části rozvojové politiky a rozpočtu EU;
5. vyjadřuje plnou připravenost pracovat společně s vnitrostátními parlamenty na demokratické kontrole nástroje pro rozvojovou spolupráci.

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	17.2.2009
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 20 - : 0 0 : 3
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Alessandro Battilocchio, Thijs Berman, Thierry Cornillet, Corina Crețu, Alexandra Dobolyi, Fernando Fernández Martín, Alain Hutchinson, Romana Jordan Cizelj, Filip Kaczmarek, Glenys Kinnock, Maria Martens, Gay Mitchell, Luisa Morgantini, José Javier Pomés Ruiz, José Ribeiro e Castro, Toomas Savi, Frithjof Schmidt, Jürgen Schröder, Feleknas Uca
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Miguel Angel Martínez Martínez, Manolis Mavrommatis, Renate Weber, Gabriele Zimmer

VÝSLEDEK ZÁVĚREČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	9.3.2009
Výsledek závěrečného hlasování	+ : 21 - : 0 0 : 1
Členové přítomní při závěrečném hlasování	Enrique Barón Crespo, Bastiaan Belder, Richard Corbett, Jean-Luc Dehaene, Andrew Duff, Anneli Jäätteenmäki, Aurelio Juri, Martin Kastler, Timothy Kirkhope, Jo Leinen, Íñigo Méndez de Vigo, Adrian Severin, József Szájer, Riccardo Ventre, Johannes Voggenhuber, Andrzej Wielowieyski
Náhradník(ci) přítomný(i) při závěrečném hlasování	Costas Botopoulos, Catherine Boursier, Elmar Brok, Carlos Carnero González, Panayiotis Demetriou, Sirpa Pietikäinen, György Schöpflin